

گسترش روابط میان دانشگاه فرهنگیان و شجره ی طیبه ی صالحین

(رونق بخشی به مساجد؛ کیفیت بخشی به دانشجو معلمان و تربیت دینی انسان طراز انقلاب اسلامی)

قباد بختیارپور^۱، غفار بابا احمدی^۲، علی اصغر مالکی^۳، مسعود محمدی بردبری^۴، رضاحیبی بردبری^۵

^۱دانشجوی رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان شهرکرد

^۲دانشجوی رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان شهرکرد

^۳دانشجوی رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان شهرکرد

^۴دانشجوی رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان شهرکرد

^۵دانشجوی رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان شهرکرد

چکیده

۱. مقدمه

بی شک مسئله تربیت و پرورش انسان، محوری ترین هدف انبیاء و اولیاء الهی بوده است. انقلاب اسلامی ایران نیز که بر اساس آموزه های دین مبین اسلام حرکت خود را آغاز نموده، از این قاعده مستثنی نیست. به بیان دیگر یکی از مسائل شایان توجه در جمهوری اسلامی ایران، موضوع تعلیم و تربیت نسل نوجوان و جوان کشور است (فرخی، ۱۳۹۴). رهبر معظم انقلاب در این زمینه می فرمایند: «مسئله فرهنگ و تعلیم و تربیت، مسئله اول در نظام ماست. در بلندمدت هیچ چیز به اندازه تعلیم و تربیت اهمیت ندارد.»

پس از انقلاب اسلامی نهادهای مختلفی تعلیم و تربیت افراد جامعه بویژه جوانان و نوجوانان را مقصود خود قرار دادند و همواره چگونگی تربیت احسن افراد جامعه اسلامی یکی از مهم ترین مسائل محققین این حوزه بویژه در ده ههای اخیر بوده است (احمدی زاده، ۱۳۹۴). در این میان نهاد آموزش و پرورش به دلیل ویژگی هایی همچون منظم بودن، سر و کار داشتن با کودکان، نوجوانان و جوانان، حضور طولانی مدت افراد در این نهاد، تعداد زیاد افراد فعال در این نهاد، وجود ارزش یابی های مستمر و میزان بودجه ی اختصاص یافته به این نهاد، می تواند نقش بسیار مهمی در زمینه ی فرهنگی و تربیتی داشته باشد (زندوانیان نایینی، ۱۳۹۰).

تربیت انسان های الهی و هم جهت و هماهنگ با معیار های اسلامی وظیفه ی اساسی نظام آموزش و پرورش محسوب می شود (کشاورز، ۱۳۸۶). تحقق این هدف به مقیاسی وسیع در گرو رفتار و منش معلم است. در نظام تعلیم و تربیت متداول در سرزمین های اسلامی بر منزه بودن معلم و متصف بودن او به صفات اخلاقی تاکید فراوان شده است (محسن پور، ۱۳۸۰).

بی شک یکی از مسائل شایان توجه در جمهوری اسلامی ایران موضوع تعلیم و تربیت نسل نوجوان و جوان کشور، در نهادهای دینی به ویژه مساجد است. با در نظر گرفتن این نکته، نوشتار حاضر طرحی نو را پیش بینی می کند که در آن به دنبال استفاده از ظرفیت دانشجو معلمان دانشگاه فرهنگیان (مراکز تربیت معلم) به عنوان مربی یا سرگروه های تربیتی در شجره ی طیبه ی صالحین است. در این مقاله ابتدا به این موضوع پرداخته شده است که چگونه در سایه گسترش روابط میان شجره ی طیبه ی صالحین و دانشگاه فرهنگیان شاهد رونق بخشی به مساجد باشیم. و سپس با آوردن شرح مختصری از صلاحیت های حرفه ای چون «تلفیق میان نظریه و عمل، شیوه های موثر ارتباط و تعامل با اولیای دانش آموزان، اداره کردن موثر گروه ها» مدیریت کلاس، (الگو بدون) کسب مجموعه ای از صفات و رفتار های اخلاقی پسندیده، دانش درباره ی دانش آموزان، برقراری ارتباط عاطفی با دانش آموزان، داشتن تعهد و عشق و ایمان به کار» که دانشجو معلمان باید به اکتساب آنها مبادرت ورزند؛ به این موضوع اشاره شده است که چگونه حضور در حلقه های صالحین موجب رشد تک تک این صلاحیت ها در دانشجو معلمان می شود. تربیت نسل طراز انقلاب اسلامی در مساجد نیز موضوع دیگری است که شرح مبسوطی از چگونگی تحقق آن در پرتو اجرایی شدن این طرح آورده شده است.

کلمات کلیدی: مساجد، حلقه صالحین، سرگروه، مربی، دانشگاه فرهنگیان، دانشجو معلمان